

IBOLYA TIBOR A „torrentrazziák”

büntetőjogi megítélése

2010. június 16-án a magyar rendőrség átlépte a büntetőjogi Rubicont a szerzői jogok védelme érdekében indított harca során, nem az sms web alapú, audiovizuális tartalmakat fizetés ellenében letölthetővé tévő kalózkodások, vagy másolt DVD-eket a piacokon árusítók ellen lépett fel, hanem hazai torrentszájtok szervereit foglalta le és vitte el egy jól szervezett akció keretében. Az eljárást a ProArt - Szövetség a Szerzői Jogokért hazai jogvédő szervezet kezdeményezte, a feljelentést követően pedig „a XIII. kerületi kapitányság emberei hónapokig dolgoztak a szerverek felderítésén”. Sikerral jártak, mert az akció következtében a legnagyobb magyar torrentszájtok mintegy *kétheti időtartamra* elérhetetlenné is váltak, majd folytatták ott, ahol abbahagyták...¹

Az akció nagy visszhangot váltott ki a hazai médiában és a netes társadalomban egyaránt, hisz hasonló esetre még nem igen volt példa, a Nemzeti Nyomozó Iroda ilyen jellegű akciói többnyire fizetős kalózkodások ellen irányultak. A szájtokat feljelentő ProArt sietett is leszögezni, hogy „fontos mérföldkőnek tartja a sikert, egyúttal mindenkit meg is nyugtat: bár elítélik a fájlcsere-alkalmazások használatát, de továbbra sem üldözik az otthoni internetezőket.”² Az esetről a neten elérhető cikkek és az azokhoz fűzött kommentárok, amellet, hogy a ProArt előbbi kijelentését eleve megkérdőjelezték, a szájtok gyors újraindulásának ismeretében sokszor gúnyosan tették fel a kérdést: mi értelme is volt ennek az egésznek?

Annak a ténynek a tudatában, hogy állításuk ellenére a szerzői jogvédő szervezetek valóban jelentenek fel néha egyéni torrentezőket is, illetve a hasonló eljárások mennyire elhúzódnak, milyen sokba kerülnek és végül milyen arányban kerülnek bírósági ügyszakba, a kérdést laikus részről jogosnak kell tekintenünk. Egy büntetőeljárás lefolytatása megkérdőjelezésének azonban gazdasági alapon nem lehet értelme, mert annak sikere esetén társadalmilag hasznos hatásai nem feltétlenül fejezhetőek ki gazdasági módszerekkel. Ha azonban egy magát jogvédőnek beállító, valójában nyereségorientált cégek érdekvédelmi szervezeteként működő egyesület indít a magyar bűnüldöző hatóságok igénybe vételével, azokat felhasználva, rendkívül költséges, időben elhúzóódó, rendszeresen eredménytelennek, vagy igen csekély társadalmi eredménnyel kecsegtetőnek bizonyuló, ráadásul büntetőjogi szempontból ingatag alapon álló büntető eljárásokat, akkor ezeket a kérdéseket már fel kell tennünk és a problémákat meg kell fogalmaznunk.

Mielőtt azonban ezt megtennénk, tisztázzunk néhány alapfogalmat az internetes fájlcsere köréből, mert ezek ismerete nélkül nem tudjuk megérteni azokat a jogi, tényállásbeli és bizonyítási problémákat sem, amelyeket a hasonló ügyek miatt indult büntető eljárások generálnak.

---

¹ Az akcióra 2010. június 16-án került sor, a legnagyobb magyar torrentszájt, a több mint százezres (!) tagságú NCore pedig július 04. napján már ismét üzemelt.

² <http://www.origo.hu/techbazis/internet/20100623-sebeszeti-pontossagu-akcio-volt-a-torrentszerverek-lefoglalasa.html>

Technikai háttér és alapfogalmak

A torrent („*torrentezés*”) jelen pillanatban a többfajta fájlcsere között a legelterjedtebb és legnépszerűbb módszer a világon, amelyet a szélessávú internet hozzáférés elterjedésének köszönhetően Magyarországon is rendkívül sokan használnak. Az ún. BitTorrent technológia lényege, hogy a fájlokat a felhasználók szeletekben (torrent), darabokban töltik le egymástól oly módon, hogy a szeletek egymást „keresik meg” az interneten, minden csomópont megkeresi a hiányzó részhez a lehető leggyorsabb kapcsolatot, miközben ő is letöltésre kínálja fel a már letöltött fájl darabokat. A BitTorrent esetében minél keresettebb egy fájl, annál többen vesznek részt az elosztásában, ezáltal az elosztása gyorsabban megtörténik, mintha mindenki egy központi helyről (szerverről) töltötte volna le (ellentétben a népszerű előző generációs fájlcsere módszerrel a Direct Connect (DC)-Hub-bal, ahol minél keresettebb volt egy fájl annál lassúbb volt a letöltés, hisz a letöltők ott egy felhasználóhoz kapcsolódtak lefoglalva ezzel a sávszélességet). A módszer ideális bármilyen (tehát nem csak jogvédett) nagyméretű fájl megosztására.

Ahhoz, hogy a felhasználó torrentezni tudjon, szüksége van egy ún. kliens programra, amely nem más, mint egy szoftver, ami a kezelői felületet is biztosítja. Ezek némelyikét, mint pl. az egyik legnépszerűbb ^Torrent nevű programot, még telepíteni sem szükséges a felhasználó számítógépére. A kliens programba kell aztán betölteni azt a .torrent kiterjesztésű fájlt, amivel az egész művelet megkezdhető. A .torrent kiterjesztésű fájlokat legkönnyebben egy ún. tracker-ről (felhasználói közösség) lehet letölteni, ezek között vannak nyíltak, ahova bárki beléphet (pl. PirateBay) és zártak, ahova csak meghívóval, regisztrációval stb. lehet bekerülni, a regisztráció és maga a tracker használata azonban ingyenes. *A trackeren egyébként nincs meg maga a fájl (a keresett film, zenemű, program stb.) tehát nem vesz részt a tényleges adatcsereben*, csak közvetíti a felhasználók (peer) között. Azokat a felhasználókat, akiknek a teljes fájl rendelkezésére áll és a többiek tölthetnek tőlük seed-nek, azokat, akik ezektől és egymástól is töltenek leech-nek nevezzük, az egymáshoz kapcsolódó peer-ek összességét pedig swarm-nak (boly). A kliens programokban akár korlátozni is lehet a leech/seed sebességet, ami egyébként teljes mértékben a felhasználók által használt sávszélességtől függ.

Ez tehát a technológiai háttér annak a világjelenségnek, amely ellen egyesek szerint a büntetőjog, mint ultima ratio eszközeivel kell fellépni, és amely ellen a magyar nyomozó hatóság komoly erőket mozgósítva ezt meg is teszi.

A bűncselekmény

A torrent technológia használata során (amennyiben az szerzői jogi védelem alatt álló műveket érint) a büntetőeljárás megindításának alapjául szolgáló gyanú nem lehet más csak a Btk. 329/A. (1) bekezdésébe ütköző szerzői jogok megsértésének vétsége.

Btk. 329/A. § (1) Aki másnak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát hasznoszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A törvényi tényállás ún. keretdiszpozíció, az annak keretét kitöltő *kizárólagos* jogszabály a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Sztj). A szerzői jogról szóló törvény kizárólagosságát azért kell kihangsúlyoznunk, mert pl. a ProArt honlapján a működésük jogi háttéréként feltüntetésre került több, a Szerzői Jogi Szakértői Testület által a ProArt kérésére elkészí-

tett, nem vitatottan magas színvonalú szakértői vélemény is, az ezekben foglaltak azonban a bűncselekmény megállapíthatósága szempontjából természetesen nem bírnak jogi relevanciával.³

A torrent technológia használata során a letöltés az Szjt. 18.-19.§- a szerinti *többszörözésnek*, a feltöltés pedig az Szjt.26.-27.§ - a szerinti *nyilvánosságához történő közvetítésnek* számít.

Az audiovizuális tartalmak letöltése azonban nem lehet bűncselekmény, mert a jogosult engedélye, illetve a díjfizetés nélkül megengedett magáncélú többszörözésre vonatkozó Szjt. 35. §-a értelmében természetes személy magáncélra a műről másolatot készíthet, ha az jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja. Ebben a körben „*az ún. magáncélú másoláshoz kapcsolódó vagyoni jogok érvényesülését az biztosítja, hogy a törvény értelmében az üres kép- és hanghordozók forgalomba hozóinak a szerzői jogok közös kezelését végző szervezet által megállapított díjat kell fizetni, amelyet a szervezet a törvényben meghatározott szabályok szerint osztja fel a jogosultaknak. Mindebből következően a szerzői jogvédelem alatt álló elkövetési tárgyak - a szoftverek kivételével - letöltése, másolása legális, a szabad felhasználás körébe illeszthető.*”

A Szerzői Jogi Szakértői Testület véleményével szemben ebben az esetben a hatályos Szjt. alapján annak sincs jelentősége, hogy a letöltés (többszörözés) nem jogszerűen létrejött műpéldányról történt. Nem véletlen, hogy a Kormány 2008. szeptemberében, a jogvédő lobbifolyásának engedve, a T/6374, törvényjavaslatában kísérletet tett a szerzői jogról szóló törvény ilyen értelmű módosítására. Ez expressis verbis kimondta volna, hogy „*nem minősül szabad felhasználásnak a többszörözés, ha a szabad felhasználás kedvezményezettje tudja, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellene, hogy a többszörözés nem jogszerűen létrejött műpéldányról vagy a nyilvánosságához nem jogszerűen közvetített műről történik.*” Mivel azonban a módosító javaslatot az Országgyűlés nem fogadta el, a hatályos törvényben ez továbbra sem szerepel, a letöltés tehát továbbra sem illegális.

Más a helyzet a feltöltéssel. A torrent technológia használata során a szerzői jogvédők által hangoztatott „a letöltés egyben feltöltéssel is jár” állítás elméletileg igaz, sőt a technológia erre épül. A gyakorlatban azonban részben azért, mert a felhasználó magában a kliensben vagy a tűzfalon le is tilthatja a seedelést, részben pedig azért, mert egy sokak által seedelt fájl letöltésénél hiába kínálja fel a már letöltött fájl darabot a program, mivel ha nem tartozik a leggyorsabbak közé, nem jön létre a kapcsolat és így a feltöltés sem, már korántsem biztos, hogy a letöltés feltöltéssel is jár. Egyáltalán nincs feltöltés pl. abban az esetben sem, ha a letöltő olyan bolyhoz csatlakozik, ahol rajta kívül nincs más letöltő, vagyis mindenki seedel. A hazai szolgáltatók által biztosított szélessávú internet kapcsolat azon tulajdonsága, hogy a letöltési sáv szélesség sokszorosán meghaladja a feltöltési sáv szélességet az oka annak, hogy a zárt trackerek általában meghatároznak egy arányt (pl.0.2), ami alatt a felhasználót IP címének blokkolásával kitiltják a közösségből. Ilyen arányt azonban a nyílt, bárki által használható trackerek nem követelnek meg, ezeknél könnyen megtehető, hogy a fájl letöltése után a felhasználó azonnal kilép anélkül, hogy akár egy kilobájtot is feltöltött volna. Zárt trackerek esetén a feltöltés (seedelés) egyértelműen elvárt ugyan a felhasználótól, az 1/1-es arány (vagyis a

³ A jogellenes forrásból történő másolásról illetve a fájlcsere-ről szóló SzJSzT 17/2006. és SzJSzT 7/2008. számú szakértői vélemények elemzéséről Ott István: A szerzői jog büntetőjogi védelmének egyes kérdései címen a Rendészeti Szemle 2009/12. számában közölt színvonalas cikket.

⁴ Dr. Belovics - Dr. Molnár - Dr. Sinku: Büntetőjog. Különös Rész.(Nyolcadik, átdolgozott kiadás). HVG-ORAC Lap-és Könyvkiadó Kft. Budapest, 2009 768. oldal

letöltött fájl teljes egészében történő „visszatöltése”) azonban nem követelmény, fájlszeletek feltöltése pedig nem képezi a szerzői mű egészét. Ugyan a szerzői jogi védelem a Szjt. 16.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a szerzői mű valamely *azonosítható* részét is megilleti, kérdés azonban, hogy mit ért a törvényalkotó azonosíthatóságon. Amennyiben az „azonosíthatóság” a felhasználó általi „érzékelhetőséget” jelenti (ahogy azt pl. a SzJSZT 7/2008. számú szakértői véleménye is tartalmazza), úgy a fájlszeletek egyes felhasználók általi feltöltése ennek nem felel meg, hisz azok nem érzékelhetők, mert önmagukban nem játszhatók le, nem nézhetők és hallgathatók meg. Az azonosíthatóság (érzékelhetőség) a folyamat végén, az akár több száz-ezer forrásból (egyéni felhasználótól) származó adatmennyiség összeillesztése után következik csak be, a *letöltő* számítógépén. A büntetőjogi felelősség azonban individuális, az egyéni felhasználót a Btk. 329/A §. (1) bekezdésében foglalt bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja esetén is **csak a saját tevékenysége miatt lehet felelősségre vonni**.

Esetünkben ez azt jelenti, hogy a torrent trackert, (illetve azt a szerveret, amelyen a tracker fut) üzemeltető büntetőjogi felelősségét bűnsegédi bűnrészesként csak akkor lehet megállapítani, ha a nyomozó hatóság bizonyítani tudja, hogy **szándékosan nyújtott segítséget egy konkrét szerzői jogvédelem alatt álló mű feltöltéséhez**. Figyelemmel arra a technikai ismertetésben már leírt tényre, hogy a trackeren nincs meg maga a fájl, tehát nem vesz részt a tényleges adatcserében, csak közvetít a felhasználók között, ez eleve kérdéses.

Abban az esetben pedig, ha a feltöltő az általa letöltött szerzői jogi védelem alatt álló művet nem tölti vissza 100%-osan, a büntetőjogi felelősség tettesként történő megállapítása álláspontom szerint (az azonosíthatóság problémája miatt) szintén kétséges, illetve a feltöltés bizonyítása eleve komoly problémákat okoz és ez már az eljárás megindításánál is jelentkezik.

Az eljárás megindítása, a gyanú és a megalapozott gyanú

Az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban Be.) 6. § (2) bekezdése szerint büntetőeljárás csak bűncselekmény gyanúja alapján, és csak az ellen indítható, akit bűncselekmény megalapozott gyanúja terhel. A vizsgálódásunk tárgyául szolgáló büntető eljárások tipikusan a szerzői jogvédő szervezetek által tett feljelentések nyomán indulnak, de nem ritka a hatóság saját észlelése sem, amikor legtöbbször *más* bűncselekmény gyanúja miatt indult eljárásban elvégzett házkutatás eredményeképp észlelnék az eljárás alá vont személy számítógépén másolt audiovizuális tartalmakat.

A második esetben a nyomozás elrendelésére egyáltalán nincs törvényes lehetőség, mert a bűncselekmény gyanúja hiányzik. A letöltés nem bűncselekmény, annak *vélelmezése* pedig -még abban az esetben is, ha az otthoni felhasználó számítógépén volt torrent kliens - hogy az feltöltés mellett került letöltésre, a fentebb már részletezett technikai lehetőségek miatt büntetőeljárás alapjául nem szolgálhat.

A torrent kliens használata önmagában nem bűncselekmény, azt egyébként sem csak a szerzői jogvédelem alá eső művek megosztására lehet használni, másrészt audiovizuális műveket nem kizárólag torrentezéssel vagy más, feltöltéssel is járó módon lehet az internetről letölteni pl. fizetős http (smsweb) vagy ún. newsgroupok használata, privát ftp-k, irc, rapidshare használata, streamelt tartalom lementése, amelyek esetén egyáltalán nincs feltöltés).

Aligha szorul bővebb magyarázatra, hogy „a *legvalószínűbb verzió az, hogy a filmet torrent hálózatról töltötték le*”⁵, és a Be. 4.§ (2) bekezdésében foglalt azon szabály, miszerint *a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére* nem ugyanazt jelenti.

---

⁵ Idézet egy konkrét ügyben készült szakértői véleményből.

A szerzői jogvédő vagy közös jogkezelő szervezetek által tett feljelentések konkrét személy (általában felhasználói névvel és IP címmel azonosítva) vagy konkrét tracker - korábban DC Hub - ellen irányulnak, és minden esetben a nyomozás elrendelését vonják maguk után. A feljelentés megtételének jogát a szerzői jogvédő szervezetektől, ahogy bárki mástól sem lehet elvitatni, hisz közzvára üldözendő bűncselekmény gyanúja miatt bárki tehet feljelentést.

Fontos azonban leszögezni azt, hogy a sértetti jogok nem illetik meg automatikusan ezeket a szervezeteket. A Be. 51. § (1) bekezdése alapján sértett az, akinek a jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.

A Be. 56. § (1) bekezdése alapján a sértett, a magánvádló és az egyéb érdekelt a jogait a képviselője útján is gyakorolhatja. Képviselőként *meghatalmazás alapján* ügyvéd vagy nagykorú hozzátartozó járhat el, illetve a Be. 58. § (3) bekezdése alapján többek között, *ha a bűncselekménynek több sértettje van, a sértettek képviselőjeként a közhasznú szervezetekről szóló törvény - 1997. évi CLVI. tv. - hatálya alá tartozó olyan közhasznú szervezet is eljárhat, amelyet a sértettek vagy a sértettek egyes csoportjainak érdekképviselője hoztak létre.*

Ennek azért van jelentősége, mert a Be. 51. § (2) bekezdése elég széleskörű jogokat biztosít a sértettek számára a büntetőeljárásban, de ezekkel csak azok a szerzői jogvédő vagy közös jogkezelő szervezetek élhetnek, amelyek egyben közhasznú szervezetként sértetti érdekképviselőre is be vannak jegyezve, ezért ennek vizsgálata pl. egy a nyomozást megszüntető határozat ellen bejelentett panasz elbírálása során elengedhetetlen.

Visszatérve a feljelentés alapján megfogalmazható gyanú minőségére, leszögezhetjük, hogy egy feljelentésben leírt tényállítás, illetve az azt alátámasztó a feljelentő által becsatolt bizonyíték *sohasem lehet önmagában elegendő a megalapozott gyanú konkrét személlyel szembeni közléséhez*. Különösen vonatkozik ez a feljelentő által felkért „számítástechnikai szakértő szakvéleményére”. A feljelentő által felkért ~~fedett~~ nyomozó informatikus ebben az esetben *a felhasználókat megtevesztve* gyakorlatilag *beépül* a feljelentő által bűnözők gyülekezetének tartott torrent tracker tagjai közé, ott *a jogosultak engedélye nélkül személyes adatokat* (felhasználói név, IP-cím, e-mail cím stb.) *gyűjt, próbaletöltéseket végez*, majd ezeket dokumentálja a megbízó részére. Ezek nélkül az adatok nélkül a feljelentő gyakorlatilag semmit nem tudna meg a tracker működéséről, ez azonban álláspontom szerint akkor is súlyosan aggályos, ha a feljelentő nem mellékeli az adatokat a feljelentéséhez. A feljelentő, még ha a sértettet is képviseli egyben, egyébként sem kérhet fel szakértőt (mert azt csak a nyomozó hatóság, az ügyész vagy a bíróság rendelheti ki), illetve az általa így megbízott szakértő szakértői véleménye nem használható fel bizonyítékként a büntetőeljárásban.

Egy ilyen feljelentés esetén tehát a nyomozó hatóság a bűncselekmény gyanúját megállapítja ugyan (nagyvonalúan túllépve az illegális személyes adatgyűjtés problematikáján), de a személyre szóló megalapozott gyanú meglétét hivatalból, a saját eszközeivel, a törvényes bizonyításnak megfelelően kell kivizsgálnia. Amennyiben tehát a megalapozott gyanú megállapításához számítástechnikai szakértő szakvéleményének beszerzése válik szükségessé, azt a nyomozó hatóságnak kell kirendelnie.

Az ilyen ügyek jellegéből adódóan a számítástechnikai szakértő kirendelése gyakorlatilag elkerülhetetlen, a szakértő kirendelése sem fogja azonban megoldani a feltöltés bizonyításának, illetve a büntetőjogi (individuális) felelősség megállapításának problémáit.

A bizonyítás egyéb problémái

Az Sztj.26.-27.§ - a szerinti nyilvánossághoz történő közvetítés - feltöltés - a büntetőjogban megkívánt kétséget kizáró módon történő bizonyítása még a szerzői jogvédő szervezetek szerint is *csak próbaletöltéssel lehetséges*, mégpedig a konkrét szerzői műpéldány egészére, megfelelő dokumentálás mellett, reprodukálható, tehát valamilyen adathordozóra történő lementés biztosításával. Természetesen annak bizonyításához, hogy a gyanúsított „több terrabájtnyi audiovizuális tartalmat tett az interneten torrenthálózaton keresztül elérhetővé” a több terrabájtnyi tartalmat kellene próbaletöltéssel letölteni.

Ennek oka az, hogy ellenkező esetben (a szerzői műpéldány nélkül) nem lehet cáfolni a gyanúsított azon védekezését, hogy az általa feltöltött műpéldánynak csak a neve azonos a szerzői jogvédelem alatt álló fájljal, valójában az tartalma szerint jogvédelem alatt nem álló tartalmat takar pl. a gyanúsított átnevezett házi videóját. Épp ezért a bizonyításhoz nem lehet elegendő a feltöltés alatt álló mű nevét és a fájl kiterjesztését tartalmazó, a torrent klienst működés közben ábrázoló ún. „print screen” kép.

A nyomozó hatóság által kirendelt számítástechnikai szakértő a szerzői jogvédelem alatt álló művet a próbaletöltés során akár feltöltés mellett is letöltheti, mert az Sztj. 41. § (2) bekezdése alapján *a bírósági, továbbá államigazgatási vagy más hatósági eljárásban* a mű bizonyítás céljára, a célnak megfelelő módon és mértékben felhasználható. Ebből következik, hogy ugyanezt a szerzői jogvédő vagy közös jogkezelő szervezet által felkért szakértő hatósági eljárás hiányában viszont nem teheti meg, illetve csak a jogtulajdonos egyedi, a konkrét szerzői műre vonatkozó engedélyével, de a véleményét akkor sem lehet - a feljelentések kezelésénél már leírt okok miatt - szakértői véleményként figyelembe venni.

A nyomozó hatóság (illetve annak szakértője) által végzett és megfelelő módon dokumentált próbaletöltések bár kétséget kizáró módon tudják bizonyítani a gyanúsított által végzett feltöltést, anakronisztikus módon mégsem szolgálhatnak a büntetőjogi felelősség megállapításának alapjául, mert ebben az esetben a büntetőjogi tényállás lényeges eleme a vagyoni hátrány okozása, mint eredmény hiányzik (a vagylagos tényállási elem a haszonszerzési célzat torrentezésnél fel sem merül). Nem szükséges különösebb indokolás annak belátásához, hogy a vagyoni hátrány, mint eredmény nem következhet be a jogtulajdonosnál abban az esetben, ha az elkövető által feltöltött műpéldányt a nyomozó hatóság tölti le...

Álláspontom szerint **ez a tény önmagában lehetetlenné teszi a cselekmény bizonyítását** és akkor még meg sem említettem a többiek által közösen használt számítógép problémáját (ahol a családtagok természetesen megtagadhatják a vallomástételt, illetve nem kötelesek egymásra terhelő vallomást tenni) vagy a gyanúsított védekezésének a Btk. 27. §-ban foglalt *tévedésre* alapítását, mely védekezéseket a büntető ügyekben eljáró hatóságoknak kell(ene) tételesen megcáfolniuk.

A bizonyítási nehézségekhez tartozik az is, hogy a digitális bizonyítási eszközök biztosításának a szabályai szerint a lefoglalt adathordozók közvetlen szakértői vizsgálata nem lehetséges, mert ebben az esetben nem garantálható az eredeti adathordozó változatlanságának biztosítása. A kriminalisztikai szabályok szerint⁶, az egész adattartalmat át kell másolni egy másik adathordozóra, mégpedig azért, mert az eredeti adathordozón rejtett adattartalmak és átmeneti állományok is találhatóak, amelyek vizsgálata a bizonyítás során szükséges lehet. Mondanom

---

⁶ Peszleg Tibor: A digitális bizonyítási eszközök megszerzésének elvei és gyakorlati érvényesülésük. Ügyészek Lapja 2010. 2. szám

sem kell, hogy a magyar nyomozó hatóságok erre nincsenek felkészülve, az ezzel ellentétes gyakorlat azonban azt eredményezheti, hogy a bíróság előtti eljárásban a védelem megkérdőjelezheti az egész szakértői bizonyítást, amely a bizonyítékok törvényes és szakszerű beszerzésének voltára (helyesen) egyre nagyobb súlyt helyező bíróság előtt könnyen sikerrel járhat.

Írásommal arra szerettem volna rávilágítani, hogy a fájlcsere programokat használók nem tekinthetők automatikusan bűncselekményt elkövető potenciális gyanúsítottaknak ezért az ellenük történő általános büntetőjogi fellépés nem indokolt, de nem is lehetséges.

Az egyes felhasználók elleni büntetőeljárások megindítására a fenti bizonyítási nehézségek miatt nem látok lehetőséget, épp ezért indokolatlan és érthetetlen a torrent trackerrel szembeni nyomozó hatósági fellépés. Ezzel szemben azonban, mivel a társadalomra veszélyessége jóval nagyobb, a bizonyítása viszont jóval könnyebb a nyomozó hatóságnak az FTP szervereket működtető, több száz terabájtnyi jogvédett anyagot sms-weben keresztül letölthetővé tévő és ebből havonta milliós hasznot húzó kalózkodók elleni fellépése lenne a továbbiakban indokolt.

